

ע"פ 14142/09 - אילין מיסטייק רוז נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים שבתו כבית-משפט לעערורים פליליים

עפ"ג 18-09-2014

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד

כב' השופט כרמי מוסק

כב' השופטת שירלי רנر

המעוררת
אלין מיסטייק רוז
עו"ב"כ עו"ד שני פוגודה

נגד
המשיבה
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על גזר דיןו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ג'ואה סקפה שפירא) מיום 18.7.18 בת"פ 16831-08-17.

כללי

1. המעוררת הורשעה על יסוד הودאתה בכניסה למקום מגורים כדי לבצע עבירה (2 עבירות), גנבה (2 עבירות), הונאה בכרטיס חיוב (4 עבירות) והחזקת נכס החשוד כגנוב. המעוררת נדונה ל - 15 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי למשך 4 חודשים על עבירה מסווג פשע ומاسر על תנאי למשך שני חודשים על עבירה מסווג עוון. הערעור מופנה כנגד חומרת עונש המאסר בפועל.

ואלה המעשים: ביום 20.7.17 נכנסה המעוררת לחדר בכפר נוף בקיבוץ אלמוג וגנבה טלפון נייד ובו כרטיס זיכרון. ביום 25.7.17 נכנסה המעוררת לחדר אחר בכפר הנוף וגנבה ארנק, שהכיל כרטיס אשראי, רישוי נהיגה וכסף מזומנים. לאחר מכן רכשה המעוררת בחנות הנוחות שבתחנת הדלק פז שער הגיא באמצעות כרטיס האשראי, סיגריות ושתי בסכום של 87.5 ₪, בחנות בתל אביב רכשה מוצרי בסכום כולל של 121 ₪, ובשתי חניות בקנין עזריאלי ניסתה לקנות מוצריים בסכומים שבין 254-676 ₪, שלא אושרו ע"י חברת האשראי. ביום 29.7.19 במלונית בתל אביב, החזיקה המעוררת בחדרה רכוש החשוד כגנוב, שככל, בין היתר, תיקים, ארנקים, תכשיטים, פרטיו לבושים שונים ומחזיקי שם.

טענות הצדדים

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין

3. נטען כי העונש שהוטל על המערערת מחמיר באופן קיצוני ביחס לנסיבות ביצוע העבירות. במקרה דנן, מדובר בעבירות רכוש שאין מהחמורים ביותר, ובתווך בכך, מעשיה המערערת אינם ברף החמור של עבירות אלה. מעשה חסרי כל תחכם, בשני האישומים הראשונים היא כניסה ולא התפרצה, ובכל פעם גנבה חפץ אחד. ניסיונויה לבצע רכישות בכרטיס האשראי הגנוב כשלו ובסופו של דבר נגרם נזק פועל של מאותים שקלים, וגם לוא היו מושלמות העסקאות שנדחו, מעשה של המערערת היו מסתכנים באלו אף, אך שאין מדובר בסכומי עתק המהווים נסיבה להחמרה מיוחדת בענישה. באשר לאיושם השלישי, מדובר בחדר שבו גרו שותפים נוספים, שהצהירו במשטרה כי חלק מהרכוש שנמצא שייך להם. בכל שלושת האישומים, המערערת לא פעלה לבדה ואף לא הייתה הרוח החיה מאחורי המעשים. במקביל אליה נעקרו שלושה חסודים נוספים, שאחד מהם היה בן זוגה ועובד לשעבר במלון בו בוצעו הגנבות, והתגorer ביחד עם המתлонנת בחדר בו נמצא הרכוש החשוד בגנוב. מעורבים אלה לא הועמדו לדין בשל היעדר ראיות מספיקות, אך ב"כ המשימה לא הכחיש את מעורבותם והוסכם כי הודיעותה של המערערת במשטרה יוגש והצדדים יהיו רשאים להפנות אליהם בטענותיהם. מכאן מבקשת הסגנorigית לקבוע כי שגה בית משפט קמא בקבאו כי טענות המערערת ביחס לחקלאם של האחרים אין מוגבות באותו הודעות שהוגשו (סע' 12 לזה"ד). עוד נטען כי לערערת אין הרשות קודמות, וכי מצבה הנפשי מקרוב אותה במידה מה לסייע האחריות הפלילית, היא אוביונה כבעל הפרעת אישיות וסובלת משיפור ותובנה חלקים בשילוב עם התמכרות לסמים. זאת, בcircumstances שירות המבחן ממנה, מצדיקים הקלה בקביעת מתחם העונשה ההולם למשעה. עוד נטען כי את קשייה של המערערת להשתלב בתוכניות השיקום והטיפול יש לבחון מתוך התחשבות במצב נפשי וקוגניטיבי זה, ולהתחשב בכך שלמרות נשירתה מפרויקט הגמilia מסריה היא מסרה ארבע בדיקות שתן נקיות מסוימות, הצלחה להתמיד בשתי תכניות חינוך בנות חודשים כל אחת ולהתמיד בתעסוקה במפעל הייצורי של בית המאסר. הוסף כי ביןתיים המערערת שוחררה ממאסרה, אולם עדין נטען כי עונשה חמור יתר על המדינה, גם לעומת מקרים אחרים. המערערת מתכוננת להישאר בהוסטל בו היא מצויה היום (הוגש גם מסמך מההוסטל), אולם ביום מעמדה בהוסטל הוא של "אסירה ברישון", מצב בו מוטלות עליו מגבלות רבות, בעיקר מחוץ להוסטל, והוא זקופה ללוויי ביציאותה מההוסטל, מצב המקשה טיפול עלידה בנושאים רבים. היכולת של המערערת לצלוח את ההליך הטיפולי קשורה גם למצבה זה. מכל אלה יש לקבל הערעור.

המעערערת צרפה מכתב בו הביעה צער על מעשהה, הקושי בקשר רצוף עם בתה והקושי לצאת עם ליאו! ;;-

ב"כ המשיבה טען כי אין מדובר במקרה המזכיר התרבות ערכאת הערעור. לא ניתן לטעון כי המתחם אינו סביר ולא רק מההחלומות אליו הפניה המערערת. המערערת שללה את העובדה שהיא מעורבים אחרים באירוע. שירות המבחן ציין כי המערערת לא שיתפה פעולה ולא קיבלת אחריות ממשית. וכן, אין במסמך מההוסטל התייחסות לכך שמעמדה כאסירה ברישון מפריע לדבר מה, ובכל מקרה, מעמדה כאסירה ברישון עומדת להסתהים בעודם חודשים.

תסוקיר שירות המבחן

4. מתסוקיר שירות המבחן שנערך בעניינה של המערערת עליה, בין היתר, כי הינה ילידת 1989, כבת 29 שנים, רוקה ואם לילדה בת 4.5, אותה מגדלים הוריה, שמונו ע"י בימ"ש לענייני משפחה כמשפחה אומנה על רקע חוסר תפקיד של המערערת ואבי הילדה. לערערת אין רשות קודמות. הביעה צער וחרטה על ביצוע העבירות, אך התקשתה לחתת אחריות מלאה על ביצוען ומסרה אינפורמציה סותרת. הומלץ לגזר עליה מאסר בפועל ולשלבנה בהלין טיפול מתאים במסגרת המאסר.

5. לזכות המערערת עומדת הודהה במיחס לה, שהביהה לחיסכון בזמן שיפוטיו וליעול ההליכים, האחריות שלקחה על המעשים, הבעת חרטה והעדר הרשות קודמות.

לחובת המערערת נזקף מספר העבירות שביצעה בפער של ימים בודדים וככלפי קורבנותות שונים. מעשה פגעו אף במלון ובחברות האשראי. בית משפט קמא תiar בהרחבה בגין את הערכיהם המוגנים שנפגעו כתוצאה מעשה של המערערת, ובכלל זה עמד על כך ששוווי של מכשיר טלפון נייד שנגנבו מבעליו עללה על מחיר השוק שלו, ובגניבתו יש משום גרים פגיעה קשה בשגרת חייו של הקורבן ומתאפשרת חדרה חמורה לפרטיו. באשר לכרטיס האשראי שנגנבו, מכתב האישום עללה כי המערערת לא היססה מההשתמש בו גם לאחר שעסקה אותה לא אושרה, באופן המעיד על תעוזתה. בצד זאת, יש להתחשב בכך שחלק מהרכוש שנגנבו הושב למטלונים ע"י המשטרה, כך שהנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירות צומצם במידה מה. בנסיבות דנן נראה כי המערערת לא הפינה את הפסול במעשיה, היא לא קיבלה אחריות מלאה על המעשים ומתבקש שיראות המבחן עללה כי عمדתה מצמצמת וקורבנית. בנסיבות אלה, צדק בית משפט קמא בקבעו כי יש לשקל גם שיקולים של הגנה על הציבור.

לפיך, בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים علينا ולא מצאנו מקום להתערב בהם.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, ט"ז שבט תשע"ט, 22 נואר 2019, במעמד ב"כ המערערת, המערערת וב"כ המשיבה.

שרלי רנर,
שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפאל כרמל, שופט
אב"ד